

se o nich vyjádřil. Správně vytýká stížnost, že výsledk 20. ledna 1934 takovým informativním výsledkem nebyl. Tyto vady jsou vadami podstatnými, protože byla jimi procesní situace st-le ztížena, náležitá obrana jemu znemožněna a neúplnost zjištění skutkové podstaty přivoděna. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Útraty zúčastněné straně se nepřisuzují, protože nař. rozhodnutí bylo zrušeno, a st-li proto, že podle zákona nemá na ně vůbec nároku.

Č. 12.710.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Za předpokladu článku XI. zákona č. 123/1923 Sb. jest exekuce proti obci přípustná i na obecní přírážky.

(Nález z 30. prosince 1936 č. 17.349/36.)

V ě c: Dr. Markus B. v Mukačevě proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě ze 7. září 1934 o zabavitelnosti obecních přírážek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Obec Nové Davidkovo zavázala se soudním smírem splatiti do 1. ledna 1934 Dru Markusu B., advokátu v Mukačevě, pohledávku v částce 21.000 Kč.

K žádosti vymáhajícího věřitele, aby mu byla podle čl. XI. zákona č. 123/1923 Sb. povolena exekuce proti obci Novému Davidkovu a za tím účelem připojená exekuční žádost byla opatřena klausulí o uděleném svolení, resp. aby mu vysvědčení o svolení bylo vydáno, okr. úřad v Mukačevě výměrem z 28. června 1934 »povolil na základě čl. XI. zákona č. 123/1923 Sb. vedení exekuce« na obec. přírážky k státním přímým daním, přírážkám podléhajícím, obce Nového Davidkova k vydobytí dosud nesplacené pohledávky v částce 9.000 Kč.

Z výměru toho odvolal se Dr. Markus B., namítaje, že exekuce měla býti povolena na obec. nemovitosti, ježto obec. přírážky slouží k úhradě obec. vydání, jsou předmětem vyúčtování mezi státem a obcí, »takže jich ani dostati nemůže.«

Zem. úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím odvolání zamítl podstatně z důvodu, že provedením exekuce na nemovitý majetek utrpěla by obec značnou majetkovou újmu, že exekuce na obec. přírážky je s hlediska veřejných zájmů obce přípustná a že jejím povolením byl uspokojen zákonný nárok odvolatelův, kdyžtž tímto způsobem bude možno dosáhnouti celé dlužné částky.

O stížnosti podané k tomuto soudu bylo uváženo:

Mezi stranami je nesporno, že šlo o vydobytí peněžité pohledávky proti obci na podkladě smíru uzavřeného před soudem, že tedy šlo o exekuci soudní. Pro takovou exekuci platí ustanovení čl. XI. zákona č. 123/1923 Sb., že »proti obci může být povolena exekuce k vydobytí peněžitých pohledávek, nejde-li o výkon smluveného zástavního práva,

jen na takové majetkové částky, kterých lze použití k uspokojení vymáhajícího věřitele, aniž se děje újma veřejným zájmům, jichž hájiti sluší obci», že »prohlášení, pokud přípustna jest exekuce na určité majetkové částky, vydá okr. úřad, v jehož obvodu majetek jest«, a že »exekuce provedená proti těmto ustanovením nemá právního účinku«. Podle cit. ustanovení je tedy provedení exekuce závislé na tom, zda lze použití majetkových částí obce, na něž se exekuce vede, bez újmy veřejných zájmů k uspokojení exekventa.

Okr. úřad k žádosti st-lově »povolil« na základě čl. XI. zákona č. 123/1923 Sb. vedení exekuce na obec. přírážky. Byť slovné znění svědčilo vlastního povolení exekuce, neobsahuje výměr okr. úřadu ve skutečnosti nic jiného nežli prohlášení o přípustnosti exekuce ve smyslu čl. XI. zákona č. 123/1923 Sb. Nasvědčuje tomu především výslovný poukaz na normu, která mluví toliko o podávání prohlášení, dále skutečnost, že exekučním titulem nebylo tu vykonatelné rozhodnutí, opatření a pod., jaké podle § 90 spr. řádu č. 8/1928 Sb. může tvořiti podklad pro povolení exekuce úřady politickými, nýbrž soudní smír, tvořící titul pro povolení exekuce soudní.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil, že nároky st-logy mohou býti vedením exekuce na obec. přírážky uspokojeny; tím uznal prohlášení okr. úřadu o přípustnosti vésti exekuci na tuto majetkovou částku obce ve shodě se zákonem. St-l toto stanovisko popírá. Tvrdí, že obec. přírážky nemohou býti předmětem exekuce a nelze proto mluvit o uspokojení jeho pohledávky. Nelze prý zabavit daně státní; obec. přírážky, jež jsou manipulovány na berním úřadě a vyúčtovávány obci státní pokladnou, jsou ve státní správě a proto platí pro ně totéž co pro daně státní. K těmto okolnostem měl okr. a zem. úřad, jimž oběma je uložena povinnost bdíti nad nedotčením veřejného zájmu, přihlédnouti.

Pokud jde především o posléz uvedenou výtku, dalo by se o zkrácení práv st-lových mluvit jen tehdy, kdyby mu příslušel právem nárok na to, aby okr., resp. zem. úřad učinil opatření, jehož zanedbání st-l vytýkal. Takový právní nárok však exekventovi ani zákon výslovně nepřiznává, ani ho nelze z jednotlivých předpisů vyvoditi. Péče o zachování obec. jmění, kterou zákon č. 123/1923 Sb. okr. úřadu svěřuje, jest mu uložena jako úřední povinnost ve všeobecném zájmu veřejném, nikoli na ochranu individuálního zájmu jednotlivcova. St-l může ovšem býti dotčen ve svých právech tím, že úřad sice prohlásí přípustnost vedení exekuce na určitý majetek obecní, při provádění exekuce však se zjistí, že podle zákona tento majetek vůbec exekuci nepodléhá, takže exekvent se svým nárokem vyjde na prázdno. O takový případ podle názoru stížnosti zde jde. Stížnosti nemohlo býti přisvědčeno.

Je pravda, že obec. přírážky, pokud nejde o přírážky k dani pozemkové (§ 5 zákona č. 77/1927 Sb.) předpisují na Podk. Rusi státní berní úřady a jich vybírání děje se týmiž orgány jako vybírání státních daní. Je dále také pravda, že vyúčtování vybraných přírážek provádí s obcí státní úřad berní (§§ 6 a 7 zákona č. 77/1927 Sb.). Z těchto okolností však samo o sobě ještě neplyne, že pro obec. přírážky platí v ohledu

vedení exekuce vše, co platí pro daně státní. Stížnost neuvádí a soud neshlédal ani pozitivního ustanovení o tom, že normy platící pro daně jsou závazny také pro obec. přírážky proto, že jsou přírážky manipulovány stejně jako daně, ani ustanovení o tom, že obec. přírážky vůbec nemohou býti předmětem exekuce. Takového výslovného ustanovení pak by třeba bylo, neboť z okolností, že týž státní úřad předpisuje a vybírá dva pojmově od sebe odlišné druhy dávek, — jeden ve vlastním jméně, druhý jménem a v zastoupení jiného subjektu —, neplyne ještě, že pro oba druhy platí i stejná ustanovení materiální, a také, pokud z vlastní podstaty obec. přírážek neplyne opak, není příčiny upírati jim způsobilosti býti podkladem pro exekuční uspokojení věřitele. Za tohoto stavu nebylo třeba řešiti otázku, zda skutečně zákon nedovoluje vésti exekuci na daně státní. — —